

Posudek oponenta závěrečného bakalářského koncertu Kateřina Bělíčková: Závěrečný bakalářský koncert – klavír

Vedoucí BK: MgA. Lenka Hejnová, Ph.D.

Oponent BK: MgA. Jaroslava Staňková, Ph.D.

Závěrečný bakalářský koncert Kateřiny Bělíčkové se konal dne 17. června 2019 v Koncertní síni Petra Ebena – Regiocentrum Hradec Králové.

Úvodní skladby koncertu – konkrétně dvě sonaty D. Scarlattioho (G dur a g moll) příjemně naladily posluchače v sále. Zvuk klavíru byl svěží a jasný, v dynamice si klavíristka udržela stylovou kázeň, vědoma si, že nenapodobuje cembalo, ale hraje na klavír. Zbytečně nevolila dynamicky vyhocené rejstříky, což se nejvíce projevilo ve forte, která jí nikdy nezněla zbytečně hrubě. Naopak plně využila jak barevnosti zvuku klavíru, tak nápadité bohaté agogiky, která ale působila stylově a přirozeně. Snad jen v závěrech částí, tak typických pro Scarlattioho, bych volila pevnější úhoz, aby vyzněly radostně a jistě. Otázkou ještě zůstává, zda absence repetící ve Scarlattioho sonátách nenarušují ustálená očekávání posluchače.

V programu dále následovala Sonatine op. 40 od M. Ravela. Přehledně strukturovanou skladbu, která ctí tradiční sonátovou formu interpretka obdařila krásným impresionistickým zvukem nástroje. Ve svém pojetí se snažila respektovat zápis skladatele, který vynaložil nemalou námahu, aby učinil svůj záměr srozumitelný. Tenká útlá textura kontrastovala s jasným zvukem horního rejstříku klavíru, což je ostatně pro celou skladbu typické. Stejný cit pro zvukovou noblesu interpretka prokázala i v interpretaci 2. části skladby. V úvodu 2. části jsem jen trochu tápala v těžké době tance, možná důsledkem na tanec příliš bohaté pedalizace, ale vše se spravilo v průběhu několika taktů. Naopak harmonicky široce vystavěný vrchol této části mě plně vtáhnul do Katčina hudebního vyprávění. Závěrečné Animé, technicky nejnáročnější ze tří vět, začalo z mého pohledu poněkud opatrněji. To se projevilo jak v tempu, tak v určité ztrátě napětí a radostné živelnosti. Přesto se podařilo v brilantním závěru vykontrastovat celou formu Sonatiny k přesvědčivému závěru.

Etudy a polky B. Martinů vytvořily půvabné osvěžení koncertu. Katka s vtipem ztvárnila neodolatelně živou hudbu skladatele, když např. velmi pěkně podtrhla lidový tanec polky postupně rozvíjející se agogikou, dobře poslouchala proporce levé a pravé ruky ve všech dynamických rejstřících a díky obratné pedalizaci zachovala čitelný rytmický ráz obou skladeb. Jen možná té spontánnosti mohlo být více.

Dobrá dojem z Deseti studií pro klavír E. Douši (Studie II) se dostavil hned po úvodních akordech cyklu. Katka střídala výrazové polohy jednotlivých miniatur s jistotou a nadhledem. Její hra byla interpretačně přesvědčivá a uvolněná, jakoby jí moderní sazba a krátký hudební mikrosvět miniatury poskytovaly více prostoru a odvahy. Přesvědčivě pevně hrála miniatury strojově rytmické, změna do jemnější lyričtější polohy v jemném pianu zněla ve všech takových částech nadpozemsky křehce a závěrečné "barokní" Grave. Moderato vyznělo stylově přesvědčivě. Toto

střídání poloh Katce velmi svědčí. Nebýt pamětního zakolísání, bohužel v samém závěru, neoslabilo by se celkové vyznění dramaturgie koncertu.

Katka Bělíčková je klavíristka s velkým citem pro zvuk, která se umí velmi dobře přizpůsobit akustice sálu a nástroji. Její promyšlená interpretace je spíše niterná než spontánní, což nijak neoslabuje výkon. Jediné, co dokázalo nepatrně pokazit dojem, byly občasné výpadky paměti, s kterými si ale dokázala obdivuhodně poradit.

V Hradci Králové 20. srpna 2019

MgA. J. Staňková, Ph.D.